

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14308/2023
15.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милорад Матић, адвокат из ..., против туженог ББ ПР Јавни извршитељ, Београд, чији је пуномоћник Марин Благојевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2281/22 од 11.01.2023. године, у седници одржаној 15.10.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2281/22 од 11.01.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 12790/18 од 08.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог да тужиоцу исплати износ од 7.965.503,00 динара са каматом у складу са Законом о затезној камати почев од 30.11.2017. године па до исплате; ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 386.150,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2281/22 од 11.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 12790/18 од 08.11.2021. године; ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено, преко пуномоћника, изјавио ревизију због битне повреде одредаба Закона о парничном поступку и због погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити. Другостепени суд није пропустио да примени, нити је неправилно применио одредбе процесног закона, што је било или могло бити од утицаја на законитост и правилност побијане пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем о извршењу Четвртог општинског суда у Београду И 10340/06 од 21.09.2006. године, донетим на основу извршног решења Другог општинског суда у Београду П 8442/05 од 29.11.2005. године, извршни дужник АА, овде тужилац, обавезан је да извршном повериоцу ВВ преда виљушкар марке „Литострој“ ближе описан у нижестепеним пресудама, те да на име трошкова спора плати износ од 44.250,00 динара са припадајућом законском каматом и трошкове извршног поступка. Тужилац, као извршни дужник у извршном поступку је изјавио да је виљушкар продао, о чему не поседује било какву документацију, због чега је вештачењем утврђена вредност отуђеног виљушкара у износу од 1.565.613,60 динара. Решењем Првог основног суда у Београду И 21211/2010 од 21.06.2012. године, ставом првим, обавезан је извршни дужник, овде тужилац, да извршном повериоцу исплати наведени новчани износ на име противвредности отуђеног виљушкара, док је ставом другим констатовано да уколико то не учини у остављеном року одређује се извршење ради наплате наведеног износа са законском затезном каматом почев од 06.06.2012. године продајом непокретности извршног дужника – пословне зграде у ... улици у Београду на кп бр. ..., лн бр. .. КО ... и исплатом тако добијеног износа извршном повериоцу. Након тога судски вештак је у свом допису од 20.05.2013. године обавестио суд да повлачи свој налаз дат у поступку, јер је накнадно утврдио да на предметни виљушкар не може да се примени цена коју је у првобитном налазу применио, јер је цена истог знатно нижа. Решењем Првог основног суда у Београду И 21211/2010 од 30.09.2013. године, ставом првим изреке, обустављен је поступак спровођења извршења одређен решењем тог суда од 21.06.2012. године, док је ставом другим изреке, усвојен захтев извршног повериоца да се поступак извршења одређен решењем тог суда од 21.06.2012. године спроведе преко извршитеља ББ, овде туженог, који је својим закључком ИИ 238/13 од 04.11.2013. године одредио спровођење извршења на основу решења Првог основног суда у Београду од 21.06.2012. године ради наплате новчаног потраживања и то износа од 1.565.613,60 динара на име главног дуга са законском затезном каматом од 06.06.2012. године па до исплате, као и трошкова спровођења извршења и трошкова насталих пред извршитељем на целокупној имовини извршног дужника. Извршни дужник, овде тужилац је 19.11.2013. године поднео захтев за отклањање неправилности указујући да није утврђена вредност покретне ствари с обзиром да је судски вештак повукао свој налаз

и мишљење, поводом чега је Други основни суд у Београду решењем Ион бр. 12/14 од 11.09.2014. године отклонио неправилност при спровођењу извршења у предмету Првог основног суда у Београду И 21211/2010 тако што су укинута спроведене извршне радње у предмету И 21211/10 с обзиром да је поступак спровођења извршења обустављен и усвојен предлог извршног повериоца да се поступак настави преко извршитеља решењем од 30.09.2013. године, а да је пропуштено да се донесе одлука о укидању свих спроведених извршних радњи у смислу члана 76. став 5. ЗИО, због чега је донета наведена одлука по укидању спроведених извршних радњи, што се односи и на сва извршена вештачења. Иако је решењем суда И 21211/2010 од 30.09.2013. године обустављен поступак спровођења извршења одређен решењем од 21.06.2012. године и одређено да ће се поступак извршења спровести преко извршитеља, закључком Другог основног суда у Београду И 21211/10 од 17.10.2014. године одређена је процена вредности виљушкар уз ангажовање стручних лица – вештака одговарајуће струке, којих је било више, зависно од чињенице да ли је примедбе на налазе и мишљења вештака о процени тржишне вредности виљушкар давао извршни поверилац или извршни дужник. Закључком извршитеља од 24.02.2017. године утврђена је противвредност виљушкар у износу од 4.120.024,87 динара, па је закључком од 28.02.2017. године одређено спровођење извршења на основу решења о извршењу Првог основног суда у Београду ИИ 21211/2010 од 21.06.2012. године ради наплате новчаног потраживања у износу од 4.120.024,87 динара на име противвредности виљушкар са законском затезном каматом од 06.06.2012. године па до исплате, као и трошкове извршења и трошкова извршитеља. Закључком о оглашавању јавног извршитеља од 16.03.2017. године који је примљен у Први основни суд у Београду дана 17.03.2017. године поднет је захтев за истицање на огласну таблу закључка о спровођењу извршења од 28.02.2017. године, закључку о спровођењу извршења од 01.03.2017. године, закључку о утврђивању противвредности од 24.02.2017. године и супервештачења, а у циљу достављања писмена извршном дужнику, овде тужиоцу АА, те су наведена писмена истакнута на огласну таблу суда 17.03.2017. године, а са огласне табле скинута 27.03.2017. године. Закључком извршитеља од 22.03.2017. године одређено је спровођење наведеног извршења на непокретности извршног дужника у улици ... број ... Након што је закључком од 13.04.2017. године извршитељ одбио захтев за отклањање неправилности поднет од стране извршног дужника дана 12.04.2017. године, као и Други основни суд у Београду својим решењем И 21211/10 од 23.05.2017. године захтев извршног дужника за отклањање неправилности од 17.10.2016. године, у погледу тврдње тужиоца као извршног дужника да је вредност коју је утврдио тужени нереално утврђена закључком извршитеља од 06.10.2017. године, одређена је продаја путем усменог јавног надметања непокретности – стамбеног објекта у ... број .. чија је вредност процењена на 210.000 евра, с тим да на првом надметању почетна цена износи 60% од процењене вредности, те је на записнику ИИ 238/13 од 01.11.2017. године констатовано да се приступа усменом јавном надметању са почетном ценом од 126.000 евра (што представља 60% од утврђене вредности непокретности) па пошто иста није прихваћена од стране учесника на јавном надметању, прво јавно надметање је закључено. Закључком извршитеља од 01.11.2017. године одређена је продаја путем усменог јавног надметања објекта, с тим да на другом надметању почетна цена износи 30% од процењене вредности, а јавно надметање је заказано за 28.11.2017. године. Тужилац је као извршни дужник у том извршном поступку, овде туженом дана 27.11.2017. године упутио молбу у

којој је изјавио да признаје дуг према извршном повериоцу, након чега је закључком извршитеља од 27.11.2017. године утврђено да је стање дуга на дан 27.11.2017. године: износ од 4.120.024,87 динара на име главног дуга, износ од 3.479.503,67 динара на име законске затезне камате на наведени износ за период од 06.06.2012. године па до 27.11.2017. године, као и дуг по основу трошкова спровођења извршења и извршитеља. Тужилац је потом дана 28.11.2017. године као извршни дужник укупан износ од 8.200.928,51 динара уплатио на рачун јавног извршитеља, овде туженог, након чега је закључком јавног извршитеља од 13.03.2018. године закључен извршни поступак услед намирења извршног повериоца у целости у смислу члана 77. Закона о извршењу и обезбеђењу. Правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду К 1380/18 од 18.10.2018. године окривљени ГГ оглашен је кривим због извршења кривичног дела превара у покушају из члана 208. став 1. у вези члана 30. КЗ због тога што је у својству пуномоћника јавног извршитеља, овде тужиоца довео у заблуду како би га навео да му на штету своје имовине исплати износ од 1.000 евра тако што му је обећавао да ће издејствовати одлагање јавне продаје непокретности у улици ... број ..., а знао је да то не може да испуни.

На основу утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су закључили да је тужени приликом спровођења решења о извршењу у свему поступао у оквиру својих законских овлашћења и водио поступак на начин који је прописан Законом о извршењу и обезбеђењу, па тужилац није доказао основаност свог тужбеног захтева, због чега су исти одбили као неоснован.

По становишту овога суда, неосновани су ревизијски наводи тужиоца о погрешној примени материјалног права.

Одредбом члана 498. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу прописано је да јавни извршитељ одговара својом целокупном имовином за штету коју својом кривицом проузрокује у извршном поступку или у поступку обезбеђења.

У конкретном случају тужени као јавни извршитељ је закључком од 24.02.2017. године утврдио противвредност виљушкар у износу од 4.120.024,87 динара, при чему тужилац није оспорио тако утврђену вредност и није поднео захтев за отклањање неправилности сходно члану 74. став 1. и 5. Закона о извршењу и обезбеђењу, нити је претходно изјавио приговор на решење о извршењу од 21.06.2012. године, на основу кога је јавни извршитељ спроводио извршење, те није искористио сва правна средства прописана одредбама Закона о извршењу и обезбеђењу. Насупрот томе, тужилац је као извршни дужник (који није добровољно извршио своју обавезу по правноснажном извршном решењу Другог општинског суда у Београду П 8442/05 од 29.11.2005. године) дана 27.11.2017. године признао дуг према извршном повериоцу, након чега је јавни извршитељ закључком о стању дуга извршног дужника, овде тужиоца од 27.11.2017. године утврдио да његов укупан дуг на дан 27.11.2017. године износи 8.200.928,51 динар, који износ је 28.11.2017. године он уплатио на рачун јавног извршитеља, након чега је закључком од 13.03.2018. године закључен извршни поступак услед намирења извршења повериоца у целости. У овој парници тужилац није доказао да је признање дуга извршио под претњом и принудом, нити

је доказао да тужени приликом спровођења решења о извршењу није поступао у оквиру својих законских овлашћења и да није водио поступак на начин прописан одредбама Закона о извршењу и обезбеђењу, те није доказао да је тужени својом кривицом проузроковао тужиоцу штету у извршном поступку или у поступку обезбеђења, због чега нису испуњени услови за примену члана 498. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу, па нису ни основани ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права од стране нижестепених судова.

Ревизијским наводима понављају се жалбени наводи тужиоца који су детаљно цењени и образложени у побијаној пресуди, а које разлоге прихвата и на које упућује и овај суд.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка донета на основу члана 153. и 154. ЗПП.

На основу члана 414. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу првом изреке.

Туженом нису признати ни досуђени тражени трошкови одговора на ревизију, јер исти нису били нужни у овом ревизијском поступку, због чега је на основу члана 165. став 1. у вези члана 154. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке пресуде.

**Председник већа-судија,
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**